ישְׂרָאֵל לְמַעַן אֱמָנִים 2004 ©

6 אבער יעצט זענען מיר באפרייט פון די תורה [ד"ה, מיר, משיח'ס גוף, געשטארבּן צו דער זינד און זענען מיר באפרייט פון די תורה'ס קללה, (דברים 27:26)], ווייל מיר זענען

געשטארבן צו דאס וואס האט אונדז געהאלטן. כדי מיר זאלן דינען מיט א ניי גייסט (רוּחַ חֲדָשָׁה, יחזקאל 36:26] און נישט אין די אלטקייט פונם אות [דתָנוּת פון להיות זכּאי ישוּעה

על יסוּד בְּכָל חֹמֶר הַדִּין] .

7 וואס זאלן מיר דען זאגן? אז איז די תורה זינד? חס ושלום! איך וואָלט נישט געקענט וואס עבירות זענען נאר דורך תורה. איך וואלט נישט געוואוּסט וואס הייסט גלוּסטן

ביז די תורה האט געזאגט"לא תחמוד" [שמות 20:14; דברים 5:18].

8 אבער די עבירה האט געפוּנען א געלעגנהייט און האט געווירקט אין מיר דוּרך מצוה אלע סארט שלעכטע תאוות ,ווארים אן געזעץ איז זינד טויט.

9 איך האב אמאל געלעבט אויסער דעם מסגרת פון תורה אבער ווען די מצוה איז געקומען ,האט די זינד אויפגעלעבט און איך [ווי נֶפֶש נֵפֶל] בין געשטארבּן.

10 די מצוה וואס האט געזאלט זיין צוּם לעבּן האט מיר געברענגט דעם טויט.

11 און זינד געפינענדיק דעם געלעגנהייט אינם מצוה האט מיר אפּגענארט, און דערמיט אוועק געהרגט.

12 היות די תורה איז הייליק און די מצוה איז הייליק, און גערעכט און

גוט.

13 צי איז דען דאס, וואס איז גוט, געווארן דער טויט פאר מיר?

חס ושלו! אבער נאר די זינד כדי זי זאל דעשיינען אלץ זינד ,וירקנדיק פאר מיר דעם טויט דורך דעם גוטן.

כדי דורך דעם מצווה זאל זיך ארויסוויזן ווי די זינד זייער זינדיק ווערן.

14 ווייל מיר ווייסן אז די תורה איז רוחניותדיק, אבער איך בין פון דער עולם הזה [תֵּבֵל נֵפֶל] און פארקויפט ווי א קנעכט צום זינד.